

Жили собі Котик та Півник, і були вони друзями. Котик, бувало, на скрипочці грає, а Півник пісеньки співає. Котик іде їсти добувати, а Півник удома сидить та хату глядить. То Котик ідучи наказує:

— Ти ж тут нікого не пускай та й сам не виходь, хоч би хто тебе кликав.

— Добре, добре,— каже Півник, і сидить у хаті, аж поки друг повернеться.